

column

SAHAR NOOR

'Wat kun jij goed Nederlands, zeg'

De derde week van maart was de week tegen racisme. Overal in het land kon je naar lezingen, discussies, filmavonden en theatervoorstellingen met racisme als thema. Als panellid mocht ik ook meerdere keren aanschuiven. Tijdens de voorbereiding van die bijeenkomsten kwam ik tot een bijzonder inzicht. Ik heb veel vormen van alledaags racisme meegemaakt. En helaas nog steeds, al praat ik er nauwelijks over.

Op mijn twaalfde werd ik geregeld uitgemaakt voor 'poepchinese'. Dat is Aziatisch racisme of ook wel *Asian hate*. Toen ik een jaar later een baksteen tegen mijn hoofd kreeg met de woorden 'ga terug naar je eigen land', was dat een vorm van racisme in relatie tot mijn huidskleur. Xenofobie of vreemdelingenhaat heet het ook. De baksteen was trouwens hard en ik liep een verwonding op. Het waren ongetwijfeld 'bezorgde burgers' die hun bezorgdheid aan het uiten waren. Vlak na 9/11 pakte een klasgenoot mij bij de schouders en duwde mij hardhandig weg. Hij schold mij uit. In diezelfde week werd ik door wederom een 'bezorgde burger' in het gezicht bespuugd en uitgescholden voor 'kankermoslim'. Ook dat valt in dezelfde categorie van islamfobie. Maar wacht, dat valt niet onder racisme maar is discriminatie op grond van geloof.

De vele micro-agressies waarmee ik de jaren erna te maken heb gehad, zijn denk ik te veel om op te noemen. Opmerkingen krijgen over je taalgebruik, de uitspraak van je moeder ('mevrouw ik versta u niet, gaat u maar eerst Nederlands leren!'), over je land van herkomst (Taliban dit, Taliban dat) over waar je echt vandaan komt, nee *echt* vandaan komt, over de kleur van mijn haar, of de dikte en kleur van mijn huid ('hoezo kun jij niet tegen warmte? Jullie mensen moeten daar toch tegen kunnen?') tot aan 'goedbedoelde' irritante opmerkingen ('wat kun jij goed Nederlands, zeg'). Dit zijn clichés voor ieder met mijn uiterlijk en achtergrond.

Doorgaans blijf ik rustig, maar een enkele keer in het verleden flipte ik. Die keer dat ik er wat van zei, was tegen een verkoper van een meubelzaak. Ze vroeg of ik kleingeld had. Dat had ik niet. Daarop zei ze: 'Oh wat gek! Voor *jullie mensen* is het toch heel belangrijk dat jullie portemonnees rinkelen met geld?' Ik had geen idee wie *jullie mensen* waren. Mensen uit Nederland, uit een specifieke wijk, of een specifiek land? Met een bepaalde culturele achtergrond? Aziatisch, mediterrane of Midden-Oosters? Of bedoelde ze met *jullie mensen* religieuze mensen? Ik vroeg herhaaldelijk wat ze daarmee bedoelde. Ze bleef zeggen dat ik dat 'toch wel begreep'? Enfin, het lag aan mij dat ik niet begreep wie *jullie mensen* waren, terwijl ik volgens de verkoper behoorde tot deze categorie. Ingewikkeld hè? *Jullie mensen* zou een mooie boektitel zijn als ik ooit over alledaags racisme zou schrijven.

Hoe iemand reageert op racisme is verschillend. Maar één ding is duidelijk: het alledaags racisme doet pijn. Velen gaan voorbij dit gegeven. Het kan je onzeker maken, je kwetsen, je in een identiteitscrisis laten belanden maar ook je zelfvertrouwen wegnemen. Vooral als je jong bent, kan het je levenslang beschadigen. Ik heb me nooit geconformeerd aan racisme. Ik heb wel geleerd inmiddels soms bewust de andere kant op te kijken. Want mensen continu aanspreken op racisme kost veel emotionele arbeid. Dus als er momenten zijn waar ik bewust niet reageer op haat, dan is dat een keuze om mijn eigen emotionele balans te behouden. Heb ik al gezegd dat racisme feitelijk een niet-bestaande term is? Er is slechts één ras en dat is het menselijke ras. Laten we dit niet vergeten.

Sahar Noor is journalist en religiewetenschapper en werkt als expert diversiteit en inclusie voor verschillende organisaties.

Credit Suisse kende een geschiedenis van schandalen en slechte investeringen en heeft daarmee het vertrouwen van klanten en beleggers verspeeld.

gebeuren. Maar een systeemcrisis als vijftien jaar geleden is niet waarschijnlijk.

voorzichtigheid

Dit betekent niet dat alles koek en ei is. Er zijn wel degelijk plekken in het systeem waar de stress toeneemt. De rentestijging heeft tot een ommekeer

crisis in deze sector verergeren. Door de stijgende rente en de onrust in de financiële sector en de vastgoedsector worden banken voorzigtiger. Dat betekent dat ze minder krediet zullen verstrekken, waardoor de bestedingen in de economie zullen afnemen en de economische groei wordt afgeremd. Met een optimistische instelling zou men kunnen hopen dat

deze ontwikkeling de centrale banken helpt bij het verlagen van de inflatie. Deze ontwikkeling verhoogt echter ook het risico op een recessie. Het wordt een grote uitdaging voor centrale bankiers om de inflatie te verlagen zonder financiële instabiliteit te veroorzaken of een recessie te ontketenen. Helaas is het allerminst zeker of zij hierin zullen slagen. ■

Er zijn wel degelijk plekken waar de stress toeneemt.

in de Europese huizenmarkten geleid. In het laatste kwartaal van 2022 daalden de Europese huizenprijzen voor het eerst sinds lange tijd. Ook commercieel onroerend goed is een kwetsbare sector. Onlangs waarschuwde de ECB nog voor het risico dat beleggers hun geld uit vastgoedfondsen terugtrekken en daarmee de

ADVERTENTIE

Hotelluxe
met de privacy van een eigen bungalow

Laat jezelf eens lekker in de watten leggen.

- Bij aankomst een verrassing en fietsroutes.
- Elke dag een ontbijtbuffet én driegangendiner.

→ www.bungalowparkhogehexel.nl

Gratis
krant bij het ontbijt

**HOGHE
HEXEL**
urijetidspark